

Synodemødet.

(Gortjættelse).

Tirsdag Morgen aabnede Pastor D. N. Roale Mødet med Andagt.

Judstillingen behandledes.

Angående Luther College besluttedes at der bevilges \$250 til det fysiske Laboratorium og \$150 til den biologiske Afdeling ved samme. Professor Preus's Ord om Afdøde Gander Edwards, der var Medlem af Collegets Board of Trustees, tilstentes af Synoden ved Reising. Preus's Udtalelse laudt saaledes:

Et stort Tab har Colleget lidt ved Dr. Gander Edwards's Død. Hans Interesseret i Guds Riges Sag, erfaring og offervillig, var han ved Colleget en ialdtro Ven og tante til sin Død som Medlem af dets Board of Trustees. Han var en Itraekt i hvem der ikke var Selg, hans Minde vil være til Betsignelse blandt os.

Til frangrade Studerende ved vore Skoler var især uddelt \$1,288.00.

I Forbindelse med dette udspand der sig en længere Diskussion. Komiteen havde nemlig indstillet at Rømnene paa dem, som havde saet Understøttelse, skulde trækkes i Regnskaberne. Det som har ble fremholdt var, at rette Bedkommenhe burde se til, at de som saar Understøttelse ikke skæler Pengene bort til usødovendige Ting. Der er nemlig en stor Gang til Flothed i vor Tid. Ingen vilde, at værdige Trængende skulde mangle Understøttelse, heller ikke burde det betragtes, som noget Skam at modtage Hjælp, men lidt Opjøn burde sees, eller kunde Hjælpen let blive til Skade. Med Henhyn til Offentliggørelse af Rømnene paa dem, som fik Hjælp, blev det overladt til Fakultetet ved Skolerne.

Ved Luther Normal School trænges en ny Bgning. Komiteen indstiller at der samles \$50,000 til en ny Bgning, og at der bygges uden Gjæld. Man besluttede efter en kort Diskussion, at beandle denne Sag i Forbindelse med Finanskomiteens Judstilling.

Mandags Eftermiddag kom der to Forslag om en Fredskomite som skulde bilsæge Menigheden inden Syn-

oden. Begge blev vist tilbage til Forslagsstillerne for at erse om et Forslag i denne Sag. Denne Komite rapporterede nu ved Hon. P. E. Swenson og fremlagde følgende Forslag:

I Overveidningen om, at der er Enighed i Væren inden Synoden, — men da der desværre er opstaaet mang e Vanlideligheder inden Samfundet, som franger Udjevning — saa vedlætted en Komite paa tolv Medlemmer med det Maal for Sie, at søge disse udjevnet.

Komiteen skal bestaa af lige mange Vagmand som Præster eller Professorer. Begge Sider i Samfundet skal vte ligelig repræsenteret. I Likhede Vanklaare, supplerer vedkommende Side i Komiteen sig selv.

Forslaget blev entstemmig vedtaget.

Komiteen bestaar af følgende Medlemmer:

Pastor J. T. Moisofer, Pastor J. B. Larrison, Professor B. T. Lee, Professor E. Dase, Professor D. G. Aftad, Formand P. N. Sandrichson, Don, Lauritz E. Swenson, Don E. O. Thorpe, Judge Albert Johnson, Judge Andrew Grindeland, Don W. A. Mollan, Dr. Martin Olsen.

Sesjonen sluttede med Salmesang og Betsignelse.

Tirsdag Eftermiddag, Andagt ved Pastor H. J. Pæ.

Her Dr. Stabs i Decorah havde Professor Preus's saar Telegram om, at en Model af Dr. Sandbergs Samlinger ved Vilkhammer maade søges for Luther College Museum for \$r. 1,200. Pastor H. J. Pæen tilbød sig at skaffe Pengene tilveit, og Modelen vil ogsaa snart blive Luther College's Eieendom.

Parl Region Luther College til hederlig Dantale for sit Arbejde, og Synoden bevilgede \$6,000 aarlig for Væterenskaffen til Hjælp for Skolen. Her har Skolen saar \$3,000. Der var kun 4 Stemmer imod denne Bevilgning til Parl Region College.

Madison og Chicago Konferensbestlutning angaaende Samfundets Kæmper for Fæltskæmndes Udtalelser blev henvist til den nudsvalgte Fredskomite.

Pastor Biese læste Resolitioner angaaende Pastorernes Ordsk, Pre-

dejen og Orting, samt G. Edwards. De tilstentes ved Reising.

Samme Eftermiddag mødte Luther College Korporationen og ratificerede de gjorte Valgbestlutninger angaaende Luther College.

Tirsdags Aften holdt Pastor Jvar D. Moisofer Pastoralprædiken i Synodkirken. En meget grundig og vækkende Præken over 1 Kor. 2, 12, 13.

Tusdag Morgen begyndte Mødet klokken 9. Pastor G. A. Sundby holdt Andagt.

Missionskomiteens Judstilling behandledes. Synoden bevilgede \$1,000 til Skolebygning for Missionærernes Børn i Sino. Den Forenede Kirke og Sanges Synode har ogsaa bevilget \$1,000 hver i samme Formed. Vor Missionssions officielle Ravn bliver „The Lutheran Synod Mission of America.“

Da der ikke bliver anslat nogen Missionstetterer, anmodede Synoden Pastor Virkelund at rejse og arbejde for Missionen saameget som hans Tid og Kræfter tillod.

Forordens i Schreudermissionen er paa Grund af den europæiske Strig saadanne, at Synoden besluttet at ode indtil det dobbelte (saalange Pengene varede) af hvad den pleier at yde til denne Mission. I Norge er det vanskeligt at samle Missionsbidrag nu, og mange Indfødtte baade Kristne og Hedninger søger nu i disse ogsaa i Syd Afrika utrolige Tider hen til Missionsstationerne. Der trænges derfor rigelig Hjælp baade til Lønninger og til Mad.

Dr. Laur. Larsen, der i saa mange Aar har været Schreudermissionskomiteens Formand og som har viet denne Mission saa meget af sin Tid og sine Kræfter, havde paa Grund af Alder og svigtende Helbred resigneret fra Komiteen. Synoden udtalte ved Reising sin Tak til Dr. Larsen for alt hans opofrende Arbejde for denne Mission.

Ogsaa den toffe Mission i Indien er i Nød paa Grund af Strigen, og ogsaa denne Nød besluttede Synoden at lægge frem for Menighederne og bede om Hjælp til dens Lindring. Den skulde ogsaa nævnes i vore Kirkeblade.

Om Immigrantmissionen og Im-

migrantjæmmet udtaltes Res. En af Pastor Peterjen forfattet Overfigt over denne Missions Arbejde besluttedes trufft i Synodalberetningen. Sjæmandsmissionen beder om rigeligere Bidrag end hidtil. En Ven til Synoden om at bevilge \$60.00 månedlig til Ven for en Assistent ved Sjæmandsmissionen i Galveston henvises til Kirkeraadets Afgjørelse. Synoden anbefaler, at Missionær Preus indsamler Penges til Judfjød af en Kirketomt i Galveston, Menigheden i East Boston, Mass., som for en stor Del arbejder i Sjæmandsmissionens Interesse, opfordrede Synoden til at bidrage til Betaling af Menighedens Kirketomt.

Judstilling fra Komiteen for Synodens Pengesager læstes og behandledes. Der skal søges samlet indtil 1ste Mai 1917 nok til at betale Synodens Gjæld, \$55,000 for ny Bgning i Sioux Falls, \$25,000 for Bibliothekbygning ved Luther College og nok til at betale den nuværende Gjæld paa alle de Skoler, som nu kattes med \$500 om Aaret. Man anslag, at det Beløb, som saaledes maatte stoffes, vilde beløbe sig til omtrent \$350,000. Af de første \$100,000 som samles, skal \$60,000 gaa til Gjældens Afbetaling og \$40,000 til en ny Bgning i Sioux Falls. Sammen med \$15,000, som allerede er indskribet i Byen og dens nærmeste Omegn, vilde dette blive hvad der trængtes. Som den, der skal forestaa dette store Pengesindsamlingsarbejde valgte Synoden Pastor E. J. N. Moisofer i Jergut Falls. Skulde Pastor Moisofer ikke se sig istand til at overtage dette Arbejde, vælger Kirkeraadet en Judsamler.

Til Bggeskomite for den nye Bgning ved Normal skolen valgte Synoden:

Pastor H. H. Pæ, Baltic, S. D., Formand O. P. Dangoes, Colton, S. D., Pastor Paul Aoren, Decorah, Iowa, Mr. C. E. Bratrud, Sioux Falls, S. D., Mr. Jeremias Friel, Toronto, S. D. Mødet havet med Herrens Ven.

Angaaende Skolepenge i Collegeafdelingen i Decorah udspandt der sig ogsaa en noksaar Hellig Debat. Komiteen foreslog, at der i Collegeafdelingen betales \$40.00 aarlig i

Skolepenge. De, som senere optager det teologiske Studium, faar disse tilbage i tre lige aarlige Betøb. Men det af Komiteen gjorte Forslag blev lagt paa Bordet, 18 stemte for at lægge Forslaget paa Bordet og 66 imod. Der bliver altsaa heller ikke i Fremtiden Skolepenge at betale ved Luther College undtagen i den forberedende Afdeling, hvor der betales \$30,00 om Aaret. Mødet sluttede med Salmeverset 45.

Onsdag Eftermiddag aabnede Pastor Head, Kofstater Mødet.

Church Extension blev varmt anbefalet. Men paa samme Tid udtaltes Harry Daddel over Jaabanne Menigheder, som havde faaet Hjælp og som ikke gjorde noget Forsøg paa at betale sin Gjæld. Over \$50,000 var for længe siden forfaldne rundt i Menighederne. Mange Menigheder og Præster gjorde ikke Komiteens Brev.

Judstilling fra Barmhertighedsanstaltens Komite læstes og behandledes. Ved Martin Luther Barmhertig skal opføres Skolebygning. Man har set flaret sig uden. Fogningen skal opføres uden Gjæld. Ved Wild Rice skal der bygges Sogebus. Et Forsøgning i denne Sag træffes af Nordvestlige og Minneapota Distrikter. Andre Barmhertighedsanstalter anbefales, og mindre væsentlige Beslutninger fattedes.

Angaarnde Pensionsklassen tilfremme Synoden Formand Stabs Medlemmer i hans Judberetning. Der blev gjort den Forandring, at beretter kan ogsaa faa anlætte Skolelærere blive Medlemmer af Pensionsklassen. Don Gilbert Hansen kaldedes ved Reising for den store Gave paa \$1,000 til Pensionsklassen.

Pastor Slensted lyste om Udstillingen i San Francisco og Synodemødet derude næste Sommer.

Don J. S. Wilson af Minneapota indleverede følgende Forslag, som antoges ved Reising:

„Synoden anser Driftetrafikken som en af de Ting, der skaber Guds Riges Sag, og hindrer Kirkens Arbejde paa alle Gald. Og truer med at ødelægge det sandelige Liv for Tid og Evighed.

Synoden opfordrer derfor alle sine Medlemmer personligt at lade denne Trafik. Og til at gøre alt muligt ved de forretningsvæsende Vag og i Fremtiden at jaabanne Mand vælges, som vil arbejde for at denne Trafik indskrænkes eller som mulig ganske udryddes.“

Under sidste Session kom det Borgens Budskab, at en af Konekventererne, Ole Kalden fra Pastor Melles Skid i Churchs Ferry, N. D., var død nede i et af Byens Hoteller.

Dr. Stab henvendte i den Aftening nogle Afsord til Forsamlingen, og det blev besluttet at Synodens Sympati udtales til Familien ved Formanden og Sekretæren.

Mødet sluttede med Andagt af Dr. Stab.

Den sidste Dag var det som sædvanlig mange Sager at behandle, og derfor maatte en Del Ting affærdiges i adskillig Hast. Mange blev ogsaa for trætte til at kunne følge alt med Interesse. Dette er ikke heldig, men kan neppe undgaaes.

Under Synodemødet blev der holdt flere Aftengudstjenester og et Par Foredrag.

Mange kom til dette Møde med enghjertige og lange Anæsker. Alle tror vi, reiste fra Mødet med lettere Hjerter med Haab for Fremtiden. Paa næste Aarsmøde i San Francisco skal Foreningsagen ikke behandles. Den maa nu hvile i to Aar. To af Komiteens Rapport om Ravn og Konstitution for det nye Samfund behandles. Men det som inat blev gjort var et langt Skridt henimod Maalet: Forening af dem, som her staa sammen i Arbejde og Kamp i det nord-lutheriske Zion. Maatte Gud velsigne dette Mødes mange Beslutninger og lede alt til sin lykkelige Ende.

Fra Distriktsmøderne vil vi følgende:

I Fjellige Distrikts Møde besluttedes, at Formand Koedbo heretter viler af sin Tid til Formandsarbejdet. Distriktet betaler ham \$1,500 i aarlig Løn.

I Jona Distrikts Møde besluttedes at Pacific Distrikt faar en Forøgelse af \$500 i Bidrag fra Jona Distrikt. Judbødelse fra Blue Earth Menighed, Pastor Palmers Skid, om at holde næste Distriktsmøde der, modtoges med Tak. Angaarnde Pastorerne Strands Suspension antoges følgende Forslag: „Da hærken Pastor G. J. Strand eller Pastor Thor. Strand har appelleret sin Sag til Synoden, anser Jona Distrikt deres Suspension som staaende ved Kraft.“ Dette Forslag antoges ved Reising. Nire stemte imod.

I dette Referat fra vort Synodemøde er paa langt nær alt taget med. I Synodalberetningen vil man finde alle Mødets Beslutninger og alt som ellers, hvad Arbejde der bliver udført paa et saadant Møde. Der vil man ogsaa finde baade Formandens grundige Synodalrapport og udfærdig Judberetning, samt stenografisk Referat af alle Taler som holdes under Behandlingen af Foreningsagen. Der vil ogsaa findes Fortællinger over, hvorledes enhver Præst og Representant stemte i denne Sag.

Regnskaber og Overfugt over Skolers og Anstalters Virksomhed kommer ogsaa der. Synodalberetningen bliver færdig i næste Aftning og bør kjøbes af enhver kirkelig Interesseret Mand og Kvinde.

Foreningsafsn.

Ku har der været talt og skrevet saa meget om denne sag, og Synodemødet har efter drøft den frem i pressen og tanken, saa nu skalde vel alle ha greie paa den, og dog er det underligt, hvor saa det er, som virkelig vel dens nuværende stilling.

Der er mange, som bare føleligsmæssig holder paa, at det er galt at ha strid, det er foregået af ha to samfund, det ser stegt ud, og det hindrer arbejdet. Og det er sandt altsammen; det er ikke alt, som kommer i betragtning. Der er mange henvisninger til. Derfor nogle ord om sakens nuværende stilling.

Mange har trodd, ja endog ad dem, som var paa Synodemødet og hørte alt, at man nu paa Synodemødet skente for „forening“, at altsaa nu det endelige, avgjørende skridt er taget. Dette er ikke tilfældet. Godt det med to tredjedels majoritet antoges paa Synodemødet var dette: Vi er enige i læren, dette tiller vi Gud for. Si har i striden synet mod hverandre, dette der vi Gud og hver-

andre om forladelse for. Vi bør nu kunne forenes. Vi endes om følgende ordning af eiendomme og skoler, naar vi kommer sammen til et samfund — saa følger de detaljerede ydre ordninger.

Det dokument, som antoges ved Synodemødet inat, bestemmer ikke forening. Der er altsaa endnu ingen beslutning fra Synodens side om forening. Det, som antoges paa Synodemødet inat var kun „foreningsbetingelserne“. Det vil si: Derfor vi, som det nu ser ut til, forenes, da skal det ske paa følgende betingelser.

Berglund Bros.
Kaffebus

Beste Sort Kaffe i Byen med Pibe, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

WHERE IT IS.—At Portland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.

WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.

WHAT IT HAS.—Nineteen years of successful experience. A large staff of well-balanced, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a new gymnasium, a well furnished library and laboratory, the hearty goodwill of former students.

WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or life.

ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Science, Natural, Commercial, Bookkeeping, Domestic Science. Special department for foreigners. Strong courses in French, Italian and Latin.

ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletic, Band, Orchestra, Chorus, Glee Clubs, Debating, Literary, and Mission Societies.

SPECIAL FEATURES.—Healthful atmosphere, best influences, finest possible nutrition, short terms, no entrance examinations, great freedom in selecting courses. Students may enter any time and find classes to suit them. All are welcome regardless of age, nationality, or church connections.

EXPENSES SMALL.—Fuition, board, room, and washing, 26 weeks, \$100; 18 weeks, \$80; 9 weeks, \$50. Cheaper to attend school than to pay your board at a hotel. Catalogue tells how to do it. It is free. Send for it.

Address
R. J. HOMO, Principal,
Portland, Wash.

Fixtures Supplies

**E. B. ELLINGSON
PLUMBING**

Get prices before you buy.

Parkland - - - Wash.

**SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK**of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

Ligger vi til Spareindskud to Gange
om AaretBegynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chiberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.Plumbing
and HeatingMain 392-A 2393
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone Main 2283

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue**S. T. Larsens Pharmacy**17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Opplag fra Luther Publ. House

Steamship AgencyBilletter paa alle fjerde Klases
Linier**VISELL & EKBERG**

1321 Pacific Ave.

Dog staar det fast, at dette aars synodebeslutning var et klart og fast skridt henimod forening, saaa vi nu staar forening nærmere, og veien er klarere end før. Stillingen er allsaa nu den, at Synoden ikke har saaledes bundet sig til forening, at den maa forenes for at holde sit ord, selv om der i mellemtiden fremkommer guldige grunde for ikke at fuldbørde organisk forening. Men den har dog moralsk tilstøttet foreningen, dersom ikke der senere kommer noget til som gjør, at man ikke kan gaa med paa forening. Sam imidlertid nogen overbevisning en majoritet i Synoden, at der er kommet op noget som gjør forening uendelig, saa er vi ikke bundet loelig eller moralsk. Men afstemningen paa Synodemødet betror dette: Synodens Majoritet synes, at veien nu er klar til forening, kun et vi først maa saa istand konstitution og andre nødvendige ordninger.

Saa staar saken nu. Der har været arbeidet sent, men sikkert, og dermed fortsattes allsaa, indtil Synoden om to aar tar sakens næste skridt op.

Men selv dermed er saken ikke færdig. Om synodemødet enstemmig stemmer for forening, saa er dermed ikke foreningen fuldbørdet. Synodemødet er ikke høieste autoritet i Synoden. Det lutheriske princip er, at menighederne har selvstyre, og et synodemødes beslutninger er kun raadende, ikke bindende. Derfor maa saken tilslut forelægges de enkelte menigheder til afgivelse. Allsaa: Foreningskomiteerne forbereder saken for synodemødet og gir sine raad til aarsmødet, hvor menighedernes repræsentanter og prestes stemmer derover. Aarsmødets beslutning er da samfundets raad til menighederne, saa maa menighederne stemme over, om de er enige med synodemødet's majoritet.

Næste synodemøde blir, om Gud vil, holdt i San Francisco under Verdensutstillingen næste aar; men det er besluttet, at foreningsfaken ikke skal behandles før om to aar. Da maa vel konstitutionsforslag og andet nødvendigt forelægges, saaa Synoden kan anta det, og derefter maa da saken forelægges for de enkelte menigheder, som saa maa fatte en endelig beslutning. Stemmer de menighederne for forening paa de opstillede betingelser, maa synodemødet senere fatte samfundets officielle Stempel paa det hele.

Som man ser, er dette en vidtøstlig afær, og hvor det gjælder en halv million menneskers religiøse overbevisning og våre tre største norske kirkesamfund's fremtid, vilde det være lettest at gaa fort frem. Vi har

derfor maatte git utenforstaaende — og mangen en god kirkefremmand, som ikke kjendte sakens sammenheng — indtrof av at hale det ut; dog er det bedre, end at det med sandhet skalde kunne sies, at man letvindig hadde gaat forhastet ind i forening.

Imidlertid maa ingen opfatte det saa, at de enkelte menigheder i samme strol av de tre utværende samfund (Den Forenede Kirke, Gauges Synode og Den Norske Synode) maa staa sig sammen til en menighet, fordi om samfundene staa sig sammen. Det staar (selv efter sammenslutningen av samfundene) de enkelte menigheder frit for. Hvor der er en frodig menighet av et samfund og en liten missionsflot av det andet, vilde jo sammenslutning bli heldig, men hvor der er to frostige menigheder, kan de jo lige saa godt arbeide hver for sig efter sammenslutningen av samfundene, som der er forskjellige menigheder av samme samfund i samme by nu.

Gud lede og velsigne foreningsbestrebelsene.

A. G. S.

Parkland, Wash.

Akademiet har nu 140 Elever og flere kommer for hver Dag som gaar.

Mrs. Kavier har nu Besøg af sin Søster, Mrs. J. Lemuel fra Aberdeen.

Førrige Lørdag var omtrent 50 af vore kraftigste Gutter i selskabet med at besøge Tennisplanen med Verdens Tennis blev holdt i fuldt Arbeide hele Dagen.

Det andet Kvartal begynder den 22de November. Flere nye Klaser vil da dannes.

Med omtrent 15000 Stemmers Majoritet erklærede Washingtons Velgere, at de var imod Tilvirkning og Salg af berusende Drikke i Staten. Loven træder i Kraft i 1916.

Lucerns Underholdning förrige Lørdag var meget vellykket.

Hidtil har vi haft det deiligste Veir. Lidt Regn har vi haft af og til, men næsten ingen Frost. Naa de Steds her omkring finder man i November Maaned paa samme Plante haade modne Jordbær og friske Blomster.

Mr. I. C. Sætra fra Stampood har i de sidste Par Dage aflagt Parkland et venligt Besøg.

Mr. Kittelson har hørt Mrs. O. Ellingsons Hus. Mrs. Ellingson agter at bygge igjen.

Formand Røfs besøgte Akademiet förrige Uge paa Gjennemreise til San Francisco. Han bragte med sig sin Sø, Dalsdan, som skal gaa paa Skole her.

Mr. Skarström fra South Bend,

Wash., der var Gled her flere Aar siden, besøgte Skolen förrige Uge.

Musikkorpset tæller nu 30 Medlemmer og Orkestret 15. Flere nye Medlemmer agter at slutte sig til.

Pastorene Boakson og Ordal var her Mandag i Aaledning af Røde i Skolens Raad af Exitees.

City Commissioner Drake og et Par af hans Medhjælpere besøgte Parkland förrige Uge. De kom for at opmuntre os Parklandinger til at gaa i Bei med at staa i Stand bort Udyverf.

Mr. og Mrs. Hansen fra Jir besøgte sin Datter Bertrude, som frekventerer Akademiet.

Sam Stannos og Andrea Sætra, som var Elever her 8 Aar siden, er atter tilbage.

Dr. C. Quevlie

Behandler Sygdomme i
Oren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 a. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

Dr. Hyslin

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 650
Home calls made preferably outside of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvie

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314 1102 Tacoma Ave.

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma - - - Wash.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma - - - Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.

912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada eller Norge 1.00
Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Nyheder maa sendes saa tidlig 1 Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adressforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

"Pacific Herald" 75 Cents Aaret.
Zeit fra nu til Nyaar til Alle, som betaler for 1915. Følg med i Kirkearbeidet. Læs "Herald"!

Alle Penge til Pacific Herald sendes til Parkland, Wash.

Til vore Menigheder.

"Pacific Herald" vil gjerne høre, om ikke vore Menigheder vilde være villige til at indsette en i sin Midte, som kunde samle nye Abonnenter og modtage Penge for "Herald" fra dem, som er Abonnenter.

Om Menighederne saa sig istand til at gøre dette, vilde det blive til stor Gælds for Bladet.

Ku skal Menighederne snart holde sine Aarsmøder. Endel holder disse før Nyaar, andre efter. Vil de ikke af Interesse for Missionen og vort Kirkearbejde være saa venlig at inspicere komme deane vor Bøn og give os deres Støtte og Hjælp?

"Herald" vil med Glæde jende Eksempelret af Bladet til Jaadanne, som yraatte ønske at arbejde for Bladets Udbredelse.

Glem ikke dette, men læg det frem paa Menighedsrådet.

Nye Abonnenter faar Bladet frit fra nu til Nyaar.

En Fare!

Mr. S. S. McClure, den velkjendte Forlagger, har været en meget aktiv Mand i Arbeidet mod den Dvide Slavehandel. I et af sine Foredrag i 1911 sagde han: Før November Maaned er slut vil 35,000 uskyldige Piger været slaat, forgiftet og solgt til et Liv i Synd og Skam i de Forenede Stater for en Pris af fra \$15.00 til \$500.00. De skal tage Bladfen af de mange hvide Slaver, som af de 300,000, der nu er i de Forenede Stater er døde.

Hvad Magt har vi, som kan beva-

re mod denne Fare og andre Fare, som truer vor Ungdom?

Hvad er det du Far og Mor vil gjøre for at bevare dine Døtre fra en sllig Glendighed?

Er Common Skolen nok? Vil Højskolens Fag garantere for at Piger ikke gaar vild?

Far to Aar siden fortalte tre ledende Læger i en mindre By i Minnesota, at Hædeligheden var saa stor blandt Højskolens Elever, at de vidste om mindst 50 Piger, som var bliit forførte.

Vi ved om en Ting, som eier Kraft stor nok til at modstaa Fjendskaber til Uædelighed. Det er Jesu Kristi Evangelium. Det er en Guds Kraft til Saliggjørelse for hver den, som tror.

Kredsmødet.

Det var et i alle Maader hyggeligt og godt Møde, som holdtes i Seattle, Pastor V. E. Bergejens Skald. De indledende Referater var gjenomsaaende gode. Samtalen var lærerig og opbyggelig. Der var store Forsamlinger. Nær var der mange Onsdag Aften ved Ungdomsmødet. Alle vore Menigheder var vist repræsenteret. Der var mange Gæster.

To af den Forenede Kirkes Præster var tilstede, nemlig Pastor Nolan og Pastor Storli.

Vi, som var Menighedens Gæster kan med Sandhed bevidne, at Bevertningen var udmærket. Gæstfriheden var ubegrænset. Tak fra os alle til Stedets Præst, Menigheden og de enkelte Familjer.

Det næste Kredsmøde holdes i Tacoma, O. J. Ordals Skald, den sidste Uge i Januar 1915.

Velkomne.

Kirkens Seiersgang.

„Vor Tro er den Seiren, som overvinder Verden.“

Begyndende i Asien udbredte Kristendommen sig hurtig rundt Midelhavet. Nar 100 efter Kristi Fødsel var der over 1,000,000 som bekendte sig til den kristne Tro.

Hedenstabet i det magtige Romerige blev knækket Nar 450 og Kristendommen havde sig paa dens Ruiner.

Hedenstabet Guder sank i Græs. Giefernes Diana havde ikke et eneste Tempel igjen.

Kristendommen spredte sig vestover — Nar 1000 talte de kristne 50,000,000.

Reformationen gav Kristendommen et stort Stød fremover i Europa, især blandt Tyskerne, og snart

bragte deres Missionærer Budskabet til Landene hinsides Havet.

Ved Begyndelsen af det 19de Aarhundrede var der over 200,000,000. Siden den Tid har Kristendommen mere end fordoblet sig.

Kristendommen vinder stadig Tilhængere fra andre Religioner. Den binder stadig nyt Territorium. De bedste viger altid mere og mere tilbage, indtil nu anslaaes de kristnes Tal til 520,000,000.

Fra Reformationen og indtil nu har Kristendommen voget fra 100,000,000 til 520,000,000 — en Vægt af over 400 Millioner paa ca. 400 Aar.

Dette tiltrods for al Modstand, som den stadig har maattet kæmpe mod. Hedenkab, Mahomedanisme, Rigdom, Velsigt og al Sgud. Nu er Bibelen oversat til mere end 600 Sprog. Paa et Aar udbredtes mere end 18 Millioner Biler eller Dele af den.

Før lidt mere end 100 Aar siden var der mindre end 150 Missionærer. Nu talles de i Tusinder og atter Tusinder.

Kristendommen har sejret over Slaveri; den har lært Verden Venlighed og Kjærlighed, Frihed, Lighed, Ret og sand Kærlighedslyst.

Guds Ord er sandt.

Det er den, som mener, at Kristendommen har ikke alene faaet et Anaf ved den Krig, som nu raaser i Europa, men at den er død.

De mener, at dersom Kristendommen var en Magt, saa vilde den have gjort det umuligt for Hysterne at erklære Krig. For det første vil vi sige, Farterne kan være Raadnekrig, de kan have Skindet, men ikke Kraften. En kan have Ord for at være en Kristen, dog være en Bantro.

Guds Ord siger ikke det, at Verden skal blive bedre og bedre, og at der skal komme en Tid, da der ikke vil være Krig. Doertimod. Guds Ord siger, Verden bliver værre og værre. Sad, Misandelse og Krig, og Røgte om Aarige skal netop være Tegns paa Verdens Undergang.

Bibelfordet og Kristendommen er ikke blevet svækket, knust eller drevet, men det viser sig netop at være Guds Verk, Guds Gjerting.

Den lutheriske Kirke i Amerika.

Der er:

Ca. 3,400 Menigheder, ca. 1,400 Præster, 2135 Kirker (1906) værd \$7,084,922. Ca. 2000 Religions- og 10,000 Søndagsskolelærere. 33 Højskoler med 316 Lærere. 4270

Studenter og ca. 8000 Graduerter. 80 Missionærer blandt Jøder og 7 Sedningesjælf. 3 Diafoniseshjem, 20 Hospitaller med ca. 1500 Patienter. 12 Barnshjem, 8 Alderdomshjem, 6 Forlagsforretninger.

Krigen og Kirken.

Vi talte netop med en af vore Præster, som boer i Europa i Sommer. Han rejste gennem Tyskland og Frankrig en Uges Tid før Krigen brød ud. Han sagde: Da jeg var i Frankrig og Tyskland undret jeg mig paa, om det var muligt, at disse Lande i længere Tid fik Lov til at fortsætte som nu. Han siger, at Synden florerede i disse Lande i langt højere Udstrækning en Tilfældet er her i Amerika.

En Korrespondent fra Paris skriver til „London Times“: Et Resultat af Krigen har allerede vist sig, nemlig, Folket vender tilbage til Kirkerne.

„Times“ skriver redaktionelt, at intet har været mere isinesaldende, end den sterke religiøse Vækkelse, der er vaft, som Følge af Krigen. Bladet mener, at der vil være baade i England og Frankrig stor Vækkelse.

Professor August Lange ved Universitetet i Halle, Tyskland, skriver: Kirkerne er overspildte, som de ikke har været paa mange Aar. Religionen, som syntes at være død for mange, er atter vaft tilbage.

En anden skriver fra Tyskland, at der er kommet et nyt Alvor i vor Nation overfor Kristendommen. Folket vender tilbage til sine Fædres Gud og dermed til Aviden for den bedste Krost. Der er alvorlig Protest mod al Uetsindighed og Raashed Fortiden. Vor Tro vil aldrig have tænkt sig Muligheden for dette. Det er en stor Glæde for alle kristne at se denne hellige Vækkelse.

I Rusland er det ligedan. Folk af alle Stænder og Klasser støtter til Kirkerne.

I Belgien er Kirkerne altid overspildte.

I Frankrig har mange, som var vantro og Spottere, atter vendt sig til Gud.

Fra Skotland kommer den samme Nyhed. Der er stor Vækkelse blandt dem alle.

I Kanada er det ligedan. Trangen til at gaa til Kirke og høre Guds Ord er saa stor, at ikke alene ved de to regulære Gudstjenester fyldes Kirkerne, men man samles ogsaa paa Eftermiddag. Man synger, beder og læser Guds Ord.

Mon denne Vækkelse vil naa os, her i de Forenede Stater? Vil den

for Judging blandt vort norske Fjell i Amerika? Gjeldes vore Kirker mere nu, end før Kirken brød ud?

Der er rig Mulighed for forsvaget Kirkegang blandt vort Fjell. Der tænkes sandelig at Kirkeendommen mere og mere faar gjennemføre Alle.

Spødt er den sikkelige Tilstand i Amerika?

I Byerne saa er det saa, at kun en liden Brøddel gaar til Kirke Søndag, Forældredag. En meget mindre Del søger Kirken out Aftenen.

Svær gaar de hen?

Spødt gjør de saa paa Søndag?

Jo, mange er for doerne til at staa op tidstid for at gaa til Kirke. Andre sidder hjemme og læser Aviserne og doerner sig. Andre gaar i Besøg eller modtager loodanne.

Saa er der dem, som altid maa benytte Søndage til at kjøre ud eller spadserere rundt. Men mange, mange, mange gaar paa "Picture Shows". Søndag Aften sidder alle saa Menighedens Ungdom og ser paa loodanne Ting istedetfor at gaa til Kirke.

Svær vil det ende?

Spødt synes du Væser om dette? Vil vi blive skaaret for stor Straf.

Gud se i Raade til os, vore Menigheder, vort Kirkearbejde. Men, nejst lever ikke af Brød alene, men af løst Ved, der udgaa af Guds Mund.

Merf.

Da vi denne Gang vilde meddele Alt, vi fik fra Stredomudet, saa vil Fortættelsen af Luthers Vemets Beskrivelse maatte ligge over.

OUR CHRISTIAN SCHOOLS.

Address delivered by Prof. N. J. Hong in Seattle Nov. 11.

Friends and Fellowworkers:

I am not certain what your committee intended me to do when they assigned me a subject as broad as "Our Christian Schools" and at the same time limited me to 10 or 15 minutes. But I take it that they desired me to say a few words about the higher educational institutions of our church.

And this I do gladly, for I believe in our Christian schools, I heartily endorse the work they are doing and I am in the fullest accord with their conception of the nature of the student and of the objects of education. For, unlike many institutions of our day, our Christian schools do not assume that the student "is wholly brain, a magnetic mockery, a cast

in clay," but that he is a being endowed with an immortal soul, a soul that may be won or lost; that every baptized child is a possessor of all things, and an heir to eternal life; and that the only education suitable for his high estate is the one that will fit him both for the life that now is and for that which is to come.

I believe in Christian schools because they make use of the only means found capable of really changing, cultivating, and ennobling the corrupt human heart, I mean the Word of God. By this means they can train the student's heart as well as his head, his conscience as well as his understanding, and put into his hands the only reliable weapon against sin and temptation.

I believe in our Christian schools because they try to hold up before the minds of their students the only perfect example, the only adequate illustration of what human life can become at its best, the God-man Jesus Christ, and his life of perfect obedience here on earth.

I believe in our Christian schools because of the practical work they have been doing for the upbuilding of our church. For without them, where would we now be? Were it not for our Christian schools, where should we have obtained our ministers, teachers and other leaders in Christian work? Look through the list of our ministers and teachers. How many of these do you think, obtained their preparation and inspiration in the non-Christian schools? Scarcely a single one. Our Christian schools are far from perfect, yet faulty though they be in some respects, it is nevertheless from them that we get the men and women to whom we must look for leadership in spiritual affairs.

But in spite of the many services our Christian schools have rendered the church, the interest in them is beginning to flag. You will say: How can that be? Aren't we putting up fine buildings for our Christian schools? Aren't we equipping them according to the latest models, and aren't we collecting large endowment funds for their support? Yes, all these things we have done, and more.

They are very good as far as they go, but they do not go far enough. In spite of it all I am afraid that our Christian schools have seen their best days. For of

which everybody praises, but nobody builds.

It certainly has been praised. It has been discussed at conventions, conferences, circuit meetings, and other gatherings ever since our Synod was organized. High congregations, is not keeping pace with the growth of our church population. No amount of money will make up for this. There are in our church a great many people willing enough to contribute of their means to the support of our Christian schools, who are not willing to send their children to them. They concede that Christian schools are good, that they are the best, that they are necessary for Tom, Dick and Harry's son or daughter, but not for their own. For them they have other ambitions, other plans, other hopes.

Again, many of the young people who do come to our Christian schools, even of those who come from our congregations, are sadly out of harmony with the spirit, purposes and methods of these institutions. Their training at home and in school has been in a different direction, good in its way, perhaps, but not Christian. Their hearts have not early and constantly been attuned to Christian ideals, and in the Christian school they feel like strangers in a strange land, uncertain of themselves, and out of place. Christian instruction, training, and discipline are irksome to them, and it may take months or even years of patient effort on the part of the school to bring them to the point where they should have been at the very outset. And as parents are often impatient of results, expecting the Christian school to accomplish in six months or a year what they have failed or neglected to do in fifteen or eighteen, they seldom allow their children to remain long enough at a Christian school to get the full benefit of its influence.

This brings us to another class of Christian schools, last mentioned, but by no means least important. I refer to our Lutheran parochial schools. Some one has characterized Milton's Paradise Lost as the book which everybody praises but nobody reads. This of course is a pretty strong indictment. But, making use of the same phrase, I wonder if I am putting it much too strongly when I say that our Lutheran parochial school is an institution

what value are buildings and equipment, endowments and teachers, if students be lacking. And it is a sad fact that the number of students, coming to our Christian schools from our contribute has been paid to its merits. Ringing resolutions commending it have been unanimously adopted. Prominent men among us have called the establishment of parochial schools the most vital question in our church and the most far-reaching object of her endeavors.

But that is about as far as we have got. After more than fifty years of discussion, praise, and commendation we have in our Synod scarcely more parochial schools than an ordinary man may count on his fingers.

During the last fifty years the great majority of the rank and file of our church people have received the greater part of their education in non-Christian schools and the result should not surprise us. Like teacher, like pupil. Slowly but surely the heaven has worked. Little by little our people have become indifferent to the deeper meanings of a Christian education. By slow degrees our young people have been turned away from positive Christian doctrines and ideals, and little by little our higher Christian schools have begun to feel the effects, not only in the proportionately smaller number of students they are receiving from our congregations, but more especially in the kind. Thirty years ago our Christian schools received the brightest and the best of our young people, now the most gifted are too often sent to other schools. And the end is not yet, for unless we make a radical departure in our methods of dealing with this important question, the evil will grow. Our Christian schools will gradually weaken and decay, and our dear Lutheran church, the banner bearer of truth, which began under such promising auspices and which has such wonderful opportunities before it will drift into indifference and inaction and soon be a thing of the past.

Tonight we are to consider, among other things, the great cause of missions. There is much to be done in China or India in Africa and in our own country. This work should be done, and let us do it with a will, but in doing it, let us not neglect the ripe field, right at our very doors. For no

one who has given the matter serious thought will deny that thousands upon thousands of young people baptized in our congregations and even confirmed in them are drifting back into heathenism because we have neglected to instruct them in the way of life.

I trust I am not a pessimist, but I do confess that the present outlook along this line is anything but reassuring. But let us hope against hope. Let us hope that the very seriousness of the situation will arouse our people to action. Let us hope that we are so deep into the night that another day will soon begin to dawn. And whenever our Christian congregations shall recognize their duty towards their young people and perform it, that new day will dawn both on the work in our congregations and in our Christian schools. Our church will then begin to build her educational structure from the bottom up, in-

stead of as now from the top down. The young people of our congregations will then pass just as naturally from the parochial schools into our academies as they now do from the grammar school into the high school, and from the academies into our colleges, seminaries, and normal schools just as naturally as they now pass from the high schools into the higher institutions of the state. And they will return from these schools to the bosom of the congregation, inspired, strengthened, and fitted for their work as pastors, teachers, nurses, farmers, mechanics, and men of affairs who have learned this profound lesson that their principal business in this world is to spread the Kingdom of God among men.

May these things be!

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 Provident Bldg., 10. & Pacific
 Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
 Spørgsmaal ifølge Aftale
 Main 1957; Res., Madison 1003
 Tacoma, Wash.

WEDDING STATIONERY
 Printed or Engraved
 See my samples and get
 my prices
FRANK M. WALLER Printer,
 Cor. 12th & Pacific Ave.
 Main 145 Tacoma

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE COMPANY
 Gen'l Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-J3 Parkland, Wn.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vante der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren. Det Norske Emigrant hjem. 45 Whitehall St., New York.

Gudstjeneste i Vor Frelsers Kirke. Sønd 3 og 17de Gade, D. J. Ordal. Pastor. Spimesse paa Korst med Altergang. Skriftemaal kl. 10:30. Spimesse kl. 11. Aftenang paa Engelst kl. 7:30. Man merk, at fra nu af begynder Aftenang kl. 7:30 til detier som før kl. 8.

Søndagsskolen skal have Jættelig Program og Underholdning Fredag Aften kl. 8 den 27de Nov. i Kirkens Foreningslokale.

Talfigelsesdagen Spimesse paa Engelst kl. 11. Offer til Jættelig og Fremgange oplages.

Judge Nelson fra Seattle aflagde et kort Besøg i Præstegaarden Tirsdag.

Et pent Bryllup fejredes paa Lørdag Aften. Bridesen blev udført i Vor Frelsers Kirke af Pastor Ordal. Brud og Brudgom var Miss Trine Norder og Angel Kvalheim. Ringe af deres Slægtsringe og Bannet var tilstede ved Bridesen. De Nygifte har en stor Skare af Venner her i Tacoma, som alle ønsker dem et lykkeligt Sambo.

Lørdag Aften lige efter Brylluppet var Presten indbudt til en Reception som holdtes for Mrs. Miller i hendes hjem, 1905 End 3 Street. Gæstet var aldeles joldt til Fremgæft af hendes gode Venner. Indledningen var den, at for en Tid siden blev Mrs. Miller overført af en "Motor Cycle." Det ja stogt ud, men Gud har atter givet hende Sundhed. Nu vilde man gjerne vise Sympati, og samtidig give hende en liden Vennegode. Pastor Ordal talte og overrakte hende fra de tilstedeværende en

pen Gave i Penge. Miss Marie Vanglow spillede en valfer Piano Solo. Mr. Anderson spillede paa Gordenjersele og Mrs. Thompson spillede med paa Guitar.

Det var en vuggelig Aften. Forfriskninger forberedes.

Seattle (Vallard.)

Tusen tak fra menighed og prest i Sionskirken til alle, som kom og stur til dem, som deltog i joulalen ved Fredsmødet. Det var storlynde. Kom igjen.

Talfigelsesdagen kl. 11 holdes gudstjeneste paa norsk og engelsk i vor kirke sammen med Den Forenede Kirkes menighed som i de foregaaende nar. Past. Storlie taler.

L. Wilson, en av Vallards gamle lærere, døde av forgiftning og hans begravelse havde nær straget med. Wilson jordedes fra Sionskirken tirsdag under stor deltagelse.

Wagners Kirken fra Massa var paa vei hjem til sine gamle forældre i Sverige efter at ha tjent op litt i guldgravning; men Gud hadde andre tanker, for paa baaten døde han pludselig og begravet efter telegrafisk ordre fra broren i Boston ved Butterworths Jfylladen tirsdag.

Warfield og North Bend.

Warfield Menighed havde forleden et meget hyggeligt "surprise party" paa sine Prekestof, ved hvilken Anledning en pen Gave blev overrakt dem.

Paa sidste Menighedsraade, for en Uge siden, blev følgende optagne som Medlemmer af Biond Menighed i Warfield: Prof. Henrik Bjordum, Mr. og Mrs. P. B. Jacobsen, Mr. og Mrs. G. Bergland, Mr. Solger Peterson, Mr. Bert Eversen og Mr. Anton Abranson.

Alle Kirkens Foreninger i stadig Virksomhed, og arbeider til stor Velgignelse for Kirkens Fremgang.

Den 13de Oktober holdt No. Bend Kvindeforening sit aarlige Udvalg, hvorved Foreningens Raad blev formeret med \$70.

A. O. T.

(10.) Synodens Arbeide paa Stillehavskysten.

Et Forsøg

Bed

J. H. W. Carlsson.

Pastor Carlsson skriver i Oktober 1882 videre om Missionen i Australien.

(Fortset).

Skjænt jeg i den allerede fortalte

Jeg ønsker mig en Blads hos Gaule eller hos en Enkemand, hvor der ikke er Værn. Med Agtelse Mrs. Risa Holmes, Clontorp, Winn., N. I.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

- The course in piano includes:
1. Primary Grade.
 2. Intermediate Grade.
 3. Advanced Grade.
 4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Afsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Afsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Chorus will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in staging will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Main 7745 Tacoma, Wash.

P. Oscar Storlie & Co
 Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

Del af dette Kar ikkun har besøgt de i de to foregående Kar organiserede Menigheder og for vor Mission aabnede Plads, og jeg saaledes denne Gang ikke kan høre Kirketidens Besøgere omkring til nye hidtil ukjendte Egne, saa tør jeg dog haabe at nogle Vinier om den sidste Tids Arbejde ikke vil være uden Interesse.

Advantstiden tilbragtes i Sydneyn og afluttedes med to usædvanlig godt besøgte Gudstjenester Tuledag Formiddag og Eftermiddag; i Almindelighed er det jo desværre i disse Byer saa, at man vanskeligt kan faa Folk sammen i en til Antallet svarende Mængde, spredte som de bo over den hele vidtstrakte By med dens Forbæder, og ligegyldige som endog de blive for Guds Ord inden de gudløse Daglever, der dog endnu ikke er faldne i Fornegtelssens og Fritænneriets Agrund.

En Ting, som bidrager til at gjøre Kirkebesøget ringe og ujævnt er den ogsaa i Amerikas og Europas Byer formentlig vidtstrakte Skil, at kunne øve Lørdag Aften til langt paa Nat, først Klaffen tolv bliver der lidt Ro i Gaderne, og det bliver baade 1 og 2 før man begynder sig til Seng. Og det er ikke blot dem som beruse sig og tumle sig i Bølløsten, der saaledes gjøre halve Lørdags Nat til Dag; ogsaa stille, ladelige ærverdige Familier sejle med i Skiffen: ingen Jydsk man gjæstet lærend efter M. 8 a 9, naar Gassen er tændt; da er Gadedagerne fuldvækkede af Folk, hvoraf mange er komne ind fra Forbæder og Smaabyer. Lørdagsaften, der efter gammel kristelig Skik, havde være en Forberedelsestid til Søndagens heilige Gjerning er bleven til en flæende hær lige regelmæssig tilbøgende vakkende Karleds- og Artnormalnat. Saa bliver det endelig roligt og man begynder sig til Seng; men det indsees let, at de færreste saa op af Veiet til ordentlig Tid Søndags Morgen. Alt er da stille i Gaderne som i en Grav; ikke engang Episkopalerne er aabne, saa at man maa vente til Middag for Mad. Men saa skulde man vel tænke, at naar det laller mod Kirketid, saa kommer Folk frem, jo vist. Enkelte spredte Kirkegjængere, sees her og hist at løbe hurtigt Gaden op for at naa frem til Kirken i Tide og kommer man ind der, saa er Benkerne temmelig tomme. Det er kun Præl og Doffel med den saa høit priste engelske og skotske Søndag. Skoledagen er bleven en Sove- og Drivedag. Kuldig lærte jeg i et Blad, at i London er Kirkebesøget overmaade flet. Man sover til Middag; Skolen henved 2 bliver der efterhaanden

Ro i Gaderne; da myldrer Mængden frem fra Smaagaderne og samler sig efterhaanden i stor Strømme, der udgyder sig i den pragtfulde og vidtstrakte Park og Domain i Midten af Byen med Udsigten over Haven og Indsejlingen. Tilfunder og atter Tilfunder samles; en Række Frelustalere optræder og samler sine Tilhørere i Skygger omkring sig. Der forkynder en Frelustale Tom Boynes Meninger, hist i Prælods Afstand søger en utværlig Troens Forjæper ved sine Grunde at indbegaa og med sin stærke Røst at overdybe hin. Vængere herne ynges Sankens Gummer, saa kommer et Par politiske Talere, der lærer paa de udtaerfede Demær: Lovlove, Frihandel og Bestattelsestold og ende med det evige Omvord: "Med med Kirkefærel" Vi passer, den blinde Evangelist, den lamme Evangelist og den stumme Evangelist, der uddeler sine Traktatre, nede i Stoggen af et stort Kar, der er bleven staende igjen siden Udstillingen har en Taler laget Plads paa en Trappe, en temmelig stor Skare har samlet sig om ham, det er godt i Stoggen og mange har sat sig ned i Græsset. Det er en flokfuld Mand med godt præsteligt Halsbind; han taler med anere Kærlighed og Soløche end de andre; hvad har han at forfunde? Den allerbeste videnskabelige Udgang og derpaa grundede Sætt og Religion, nemlig at Englandsmerne ere de forvundne Stammer, hvis Spør var laet. Hun taler om den store Pyramide i Egypten, som han har udfundet et bogget af Gud uden Knekkeløserens Arbejde; om den mærkelige Steen under Thronstolen i Westminster, som han fortæller er bragt engang fra Jerusalem af en Profet, der slagtede med en Kongedatter af Davids Hus til det nordlige Irland med en Skare Israelliter; fra Profeten og Princessten nedstammer Dronning Victoria og fra Folget Englandsmerne; denne allerbeste Sætt vinder ogsaa Tilhængere. Om Aftenen er saavidt jeg kan iagttage, Kirkerne bedre besøgte, da er man endelig bleven vægen og vil nøde den korte Prædiken og megen Musik. Saavidt om Lørdags- og Søndagslivet i Sydneyn; andre Stæder er det ligedan. Lørdag Aften, da man skulde hvile ud hantler man om, og Søndag Morgen, da man stærket skulde gaa til Ugens vigtigste og første Gjerning: Guds Ords Hørelse og Brug i Hus og Kirke, den soves bort, atter og atter faar jeg høre dette: Vi staar saa sent op Søndag Morgen, det er saa langt til, hvor De prædiker o. s. v. Og Kvinder slager over det Samme: Jeg maa have Middagen færdig og

kan ikke komme. Præsten maa have

Sydneyn, en By som i de sidste Kar os undskyldt. Fra Nytaarsdag til Fostelaan i Melbourne, hvorunder Menigheden i Boowong, Gassland besøgte en Søndag; denne Gang holdtes Gudstjenesterne i Melbourne kun i Sandridge, baade Formiddag og Aften, og viste det sig at Formiddagsgudstjenesterne var meget godt besøgte, hvortil den Mængde norske og svenske Partier i Haven ogsaa bidrag. Fostelaansøndag holdtes Gudstjenesten ombord i et norsk Skib efter manges Ønske; det var et aldeles nyt Skib "Geler" fra Arendal, den halve Rast var udløst og nu var hele Rummet indrettet til Kirke; den Del af Laften, som endnu var inde, tjente som Guld. Planter var lagt op til Sæder, Siderne behængte med Røg og Gaderne med Seil; Mange Folk fra Skibene og fra Land var tilstede, det var den best besøgte Gudstjeneste jeg endnu har hørt i Australien.

Føstetiden og Paasen indtil anden Søndag efter Paaske tilbragtes i Adelaide, med Gudstjenester som ifjor. Eftermiddagen M. 3 i den tyske Kirke i Adelaide og om Aftenen M. 7 i Port Adelaide. Desuden maatte jeg i hele Føstetiden efter Opfordring fra den tyske Menighed prædike for den, da Pastor Hansen var meget syg. Søndag Formiddag og Fredag Aften Føsteprediken. Ugen efter Paaske havde jeg Anledning til efter Indbydelse at deltage i en Fosteraalkonference. Trede Søndag efter Paaske atter i Melbourne derpaa en Søndag til hver af de ni Menigheder eller Missionspladser i det midte vestlige Victoria, samt et Besøg hos de derboende tyske Præster af Australiasquaden og saa til St. Hans (c. Midvinter) tilbage til Sydneyn, hvor jeg siden har været, og haft Gudstjenester Formiddag og tildeels Eftermiddag samt en større Mængde ministerielle Forretninger end nogenstunde tidligere, i Outregnen er ogsaa Gudstjenester med Barndans afholdt. Saaledes er da et Kar gaaet rundt og det vil sees, at jeg har besøgt alle Stæder is Gange med Indbydelse af Adelaide engang i Løbet af et Kar. Vil nogen undres og tænke, hvorfor det ikke indrettes saa, at jeg er en Søndag hos hver Menighed efter Tur, saa der ei blev saa lang Tid mellem, da betænke man at Afstanden er stor (600 Mile fra Sydneyn til Melbourne, og 500 Mile fra Melbourne til Adelaide) og Befordringen koster Penge. Desuden vil en enkelt Søndag Intet være for Missionen blandt vor adspredte omfattende og i Antal stadig voksende Befolkning i de tre store Byer; i Sædeleshed er vor skandinaviske Befolkning i stærk Tilvægende i

Sydneyn, en By som i de sidste Kar har gaaet fremad med lange Skridt og har alle Betingelser for at blive Australiens New York. Til Sydneyn, hvor Daglønner er god og Arbejde sikkert, strømmer Folk til fra Byerne i Lucretland og New Zealand, som staar temmelig stille; desuden bringer de store 11-daglige Dampfæle fra London og fra Hamburg smaa Flokke af Landsmand fra Sjælland, mest unge Knekkere fra Høbenhavn og Stockholm, ikke at tale om de Sjællø, som har forladt sine Skibe og bliver her. Indvandringen af Kvinder er desværre for liden, althor liden forholdsvist. Her i Sydneyn er der vistnok over 500 Mand fra vore Hjemlande; men næppe over 80 yngre Kvinder, alle talte; det er jo ogsaa mest unge og ikke Folk, som kommer. Imidlertid er Trangen og Løstet for en Menigheds varige Beskaften blandt dem vækket og af de Komfomne slutter nogle sig altid dertil. I næste Uge skal vi have et almindeligt Kirkesæde af dem, som glæde sig til Guds Riges Fremgang blandt os.

(Fortf.)

Phone Main 7220
Carl B. Halls
 Norsk Advokat
 408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wa

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udsølt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

The Stephen Dome.
 Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Dome (det norske Hjem for unge Mand.) Vær, billige Værelser for Rejsende. Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-R3

St. Johns House.
 Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.
 T. K. SKOV, Propr.
 1020 1-2 So. Tacoma Avenue
 Phone Main 2565

Prohibition fejret.

Prohibitionen fejret ved sidste Salg i Washington og Oregon. Dette er et stort Skridt fremad for disse Stater. For Staten Washingtons Vedkommende træder Loven i Kraft den 1ste Januar 1916.

En af vore Medlemmer her i Tacoma er født i Kansas, hvor han boede til han var 21 Aar. Da flyttede han til Tacoma. Han fortæller os, at han havde aldrig hørt en beruset Mand før han kom til Tacoma. Tank at kunne bo i 21 Aar i en Stat og ikke se en beruset. Det viser dog at man i Kansas, hvor man har haft Prohibition i over 30 Aar, har været istand til at forbyde Salg af berusende Drikke.

Man gjælder det, at alle her i disse Stater, hvor man har vedtaget Loven mod Salg af berusende Drikke, er paa sin Post og vælger gode, redelige Mænd til at håndhæve Lovene.

Det fortælles, at The Alexander Hamilton Institute, som har gjort Undersøgelser med Hensyn til Sænkning paa Udlandet, beregner, at der er nu adskillige Muligheder for Sænkning af Staal, Jern, Kobbet, Maskineri, Ariasmateriale, Olie m. m. samt Kødvarer til en Værdi af \$400,000,000 i Stor Britannien alene.

Til Boston kom der her om Dagen fra Vesten 3,000,000 Eg, som skulde sendes til England. For har England faaet sin Eksportering fra Rusland. Med Krigen's Udbrud er det ophørt. Det er ikke at undres over, at Priserne paa Eg er høje.

I Reading, Pa., har et Firma faaet Ordre paa 600,000 Koldskuffer for den engelske Hær. De vil koste \$350,000. Det vil tage ca. 2,000,000 „hårde“ Værded.

Mullin Shoe Firma i Pittsburg, Pa., har modtaget Ordre fra den franske Regjering for 200,000 Par Sko, som skal leveres til den 1ste Januar. Samme Firma ventler en Ordre fra England paa 500,000 Par.

England har købt fra et Firma i Bay City, Michigan, 600 Husse, som hver skal have en Størrelse af 20 Fod bredt og 60 Fod langt. Man antager, at disse skal benyttes for sandstæbe, som ved Krigen er blevet hjemløse og er indvandret til England. Det antages at disse 600 Husse vil give Husly for ca. 18,000 Personer.

Det store Gulvstøvsfirma, Alexander Smith and Sons i New York har sat alle sine Fabriker i fuld Virksomhed igen. Siden den 6te August har de kun været i Gang 3 Dage i Ugen. Nu er 7000 Arbejdere i fuld Virksomhed.

Det lader til, at det bliver gode Tider i Amerika. Fabriker og Sæbring vil, haaber man, snart være i fuld Gang.

Der er i Amerika ca. 10,000,000 Lutheranere. Af disse hører ca. 10 og en halv Million til Kirken. De andre staar udenfor.

Der er omtrent 2,000,000 Nordmænd i Amerika. 500,000 hører til Kirken. 1,500,000 staar udenfor.

Der er Trang til ihærdig Missionarbejde. Den Jædre Mission bør drives med al mulig Kraft.

Ved for den, arbeid for den, giv rigelig af dine Midler til den.

Beretning fra Kredsmødet.

Kredsmødet i Ballard, Seattle, i Sions Menighed, Post. N. E. Bergens Aald. 10, 11 og 12 dennes, var et ganske godt besøgt Møde, og mange tog velig Del derti. Dog vilde det være godt om Sogfolket vilde tage mere aktiv Del i Samtalen; thi det vilde drive alle og enhver til større Interesse for disse Møder, og et grundigere Studium af det Emne lagt til Behandling. Det herlige Tema for dette Møde, „Herrens Bøn,“ blev ganske grundigt behandlet.

Tirsdag Eftermiddag og Aften havde man for sig „Fødsledningen, den første, anden og tredje Bøn.“ Der blev her lagt Bøgt paa Ordet „Fader“ og „vor.“ At vi sundige Menigheder laar Lov til at bede til Gud og kalde ham „Fader.“ Dette har ikke vi fundet paa os selv, men Gud har selv villet det, og lært os det ved Sønnen. Tank at saa Lov, at kalde Gud „Fader.“ Ikke som nogle siger „Far,“ hvilket lyder saa foragtligt, men „Fader,“ og det paa en saadan fortrolig Maade ligesom Vorn beder sin jordiske Fader om noget. Denne fortrolige Tale er det Gud vil have af os, derfor siger Han ogsaa, „beder saa skulle I saa.“ Ja, hans Kjærlighed til os er saa stor, at han endog giver langt mere og bedre Gaver end vi beder om. Det andet herlige Ord er dette, at vi naar Lov at sige Fader „vor.“ Han talder ogsaa sig selv vor Fader og derved erkender og anerkender os for sine Børn. Hvilken herlig Ting at kaldes og være et Guds Barn. Dette skulde drive os til Gjenkjærlighed. Den, som saaledes erkender Gud som sin Fader, vil da ogsaa se til at Guds Navn helliges iblandt os, og det kan vi kun gøre, naar Guds Ord læres paa og rent iblandt os og vi som det samner sig Guds Børn lade det komme tillyne i et gudseligt Levnet. Mange bedrager sig i sin Selvlighed af Guds Navn. Djævelen ligger paa Lur efter dem. De gaar til Kirken, hører Ordet, læser og synger, og tror ved disse Væl-

ser at skulle behage Gud, men gode som de ere, bliver dog det fornemste, om vi bevare Ordet, som vi har hørt eller læst. Derfor siger og Jesus: „Salige ere de, som høre Guds Ord og bevare det.“ Og en anden farlig Ting som begaars af mange, naar de gaar hen forat høre Guds Ord er dette: De taler om alskens Ting før de gaar ind i Guds Hus, og saaledes opfylder til Sind med fremmede Tanker, og som følger deraf bliver det ogsaa det første man tænker paa, naar man kommer indaf Kirken. Paa den Maade helliger man ikke Guds Navn. De altsaa, som lever et Liv i Gud, det er bange for at gøre ham imod, det lader sig Lykkelige for Mennefsen, og af Kjærlighed til Gud og Næsten lever et gudseligt Levnet, til det Mennefs vil Guds Rige visse komme. Og den, som beder og længes efter at Guds Rige maa komme til sig, han vil ogsaa søge at gøre Guds Villie efter den Evne Gud forlener ham. Og „Guds Villie er vor Saliggjærelse.“ Gud vil i højeste Grad sin Kjærlighed til det faldne Adams Rige, idet at han lader sin Sol ogsaa over onde og gode, og lader regne over retfærdige og uretfærdige, ja giver alle dogligt Prød, endog dem der ikke bede derom. Der er en Mist iblandt idet, at der er mange, som gaar til og fra Bordet, uden at bede og kalde Gud for vor Maalids Gæver. Jesus viser os sit Eksempel, da han tog Brødet, bad og takkede sin himmelske Fader, derfor gav han os ogsaa denne herlige Bøn „Fader vor.“ Jesus behøvede ikke at bede om dagligt Prød, men han vilde vise os, hvad den treenige Gud ventler af os. Saa kom vi da til det omtlige Spørgsmaal om vi ere villige til at forlade vor Broder hans Best. Menlig: „Forlad os vor Skuld, som vi og forlade vore Skuldere.“ Under denne Bøn kan man saa let komme paa Vildfarelse, idet man vil saa gjerne tænke sig selv frem, og gøre Guds Forladelse uafhængig af sin Forladelse. Om fremdeles, at Mennefsets Forladelse er ligesom fuldkommen som Guds. At dette er selvsagt Stundnaer kan man her lære ved at læse i Math. 18: 23-35, om Tjeneren der var skyldig ti tusind Talenter og Bedtjeneren, der var skyldig et hundred Denarier. Guds Forladelse er altid fuldkommen, det er, naar en angervæn Sønder kommer til Gud og beder om Naade, om Tilgivelse af alle sine Synder, saa tilgives hver eneste Synd uden og stor, ja endog de vi selv ikke har mærket, og som det staar i Skriften, „kastet dem bag sin Ryg.“ Men er det saadan med os? Nei, da er det almindelig en bestemt Fornærmelse

eller Synd, der er begaaet imod Næsten, man beder om Forladelse for og som tilgives, medens der er og kan være hundrede Feil og Synder gjorte, som aldrig tænkes paa. Vi kan aldrig blive fuldkomne saalænge vi ere her tilhuse. Men vel at mærke, dersom Gud har tilgivet mig min Synd, da venter han ogsaa, at mit Sjerte skal være forførligt, saa jeg er rede at tilgive andre, der har gjort ilde imod mig. Noget mere blev sagt, men om alt skulde skrives vilde det blive en hel Bog. At Gud leder ingen i Fristelse, uden den som forberder sig, det maa vi være enige med Luther i, og Guds Ord viser os det, men Gud kan tillade, at vi fristes forat prøve vor Tro, ja forat luffte den, men vil aldrig tillade at vi fristes over Evne, dersom vi holde os til ham i Bøn og Tro. Derfor kommer vor Hære Hæfester saa snart med den jævne Bøn, at vi skal bede om Befrielse fra det Onde. Djævelen gaar omkring som en brændende Løve og søger at opsluge os, det er, at forføre os til at gøre det som er Gud imod, og hvis ikke vor Hære himmelske „Fader holdt sin besluttende Haand over os og fredd os fra endt vare vi snart overvundne. Det kan vi lære ved at læse i Gal. 22, 31, 32 og ob. 17 Kap. Derfor beder det ogsaa saa hurtigt: „Er Gud for os, hvad kan da være imod os?“ Her vi saa lært ved Gjenmængselsens af de to Bønner Guds uendelige store Kjærlighed til os, da vil det ligesom siges af sig selv at vi vil tilskrive Gud Riget og al Magten og Heren i al Evighed og af Hjertet længe poet Amen dertil.

Onsdag Aften holdtes Missionsmøde og Ungdomstevne. Det var saa hyggeligt, at se saa mange af Ungdommen møde frem og ganske ogsaa saa Dufet var passende fuldt. Aftenen afvekslede med Talr, Sang og Musik. Der afhammen var lærerigt, opløstende og opmuntrende. Et Offer optoges til Julemissioner, hvor alle iøntes at deltage. Rætte Kredsmøde skal holdes i Tacoma den 26, 27 og 28 Jan. 1915. Følgende Program blev antaget: Kirkens Svagere. Kuldtændigt Program vil komme senere.

Dette Møde var en Glæde for os alle og Brødre af samme Tro deltog med os ogsaa.

Vi takker ogsaa Siedets Prest og Menighed for al Høje og Godt nydt der. Naatte Herren lovere sin Kjærlighed til alle de herlige Ord der blev sagt, ja at noget af det maatte toges med hjem og bære rige Frugter til Guds Navns Ære og Pris. Det give han af sin Naade for Kristi Skyld.

S. Myron, Sekt.